

pró de los pobres y desvalidos, como se unen los tres pueblos de la noble y apartada tierra foral, en pro de su mayor honra y prosperidad, bajo el antiquísimo y glorioso lema del *Irurak-bat*.

RICARDO BECERRO DE BENGOA.

ICHASOAN ITAUNA BAT

Urzelai zabal gizon askoren ito lekua,
 ni bere beti bizi naz zugaz aserratua;
 Ezauerea dodan ezker dot sinisturik
 Zugaitik ezin negala aratu oñez mundurik,
 Ontzian barriz etzaitut gura zeartutea,
 Arriskueta ezto dalako nai sartutea,
 ¿Zer diñostazu goi urdiñ orrek bere azpian
 Zure ostetik aurkietan dan leortegian,
 Bauka au baño gizonarentzat leku obarik,
 Etorkizunak dakarzan gora berak bagarik?
 Jayo ta azi, bizi ta zartu alde onetan
 Ni nazalako, ibilli бага erbestietan
 Emengo gauzen aldantza andiak gaur gomutetan
 Zure ondoan jarri nachatzu muna onetan;
 Zeinbat ach mendi zelai ta erreka ditut irago,
 Ordu bardiñik bi erreskadan emen ez dago,
 Zeinbat eguncho gaurko au legez jagi arrorik,
 Eta etzaten ikusi ditut motel gaiñorik;
 Zeu bere lencho izanagaitik zoragarria,
 ¿Etzoaz iya aldatuagaz gozo aldia?
 An olatuak abian dira asarre atzean,
 Eta or datoz alkarri danak jarraika antzean,
 Eta zeinbati gertetan jakon urreratzean,
 Ondartzan gora igo ezinda ukatutean,
 Lotsaz biurto lengo bidetik egiñ bearra,
 Oso isilldu eginda ekarren barallatzarra;
 Eta jo zeinbat ondartzen orde zotean acha
 Au apurtzeko dalako gogor zaill eta gacha,

Danak birrintzen dira usterik gichienean,
 Ulu, deadar eta garrasi miñen artean;
 Ze itsua dan olatuentzat etorkizuna!
 Jazotekoa suretzako dan legez illuna,
 Atzera bere itauntzen deusut gaur ichasua,
 ¿Beti bat alda beste aldeko bizimodua?
 Esaidazu zeuk jasorik zeure dedar zolia,
 Zer gertetan dan urez anditik egi egia.

Emenche legez an bere dago aldasdun lurra,
 Baita gizonak gerokoaren dauke bildurra,
 Zergaitik ara joana gaitik dirutzen billa,
 Lau aberastu orduko pobre ill oi da milla;
 ¡Ay! irakurri balei gizonak etortekoa,
 Zuk irakurten dozun legez gaur iragokoa;
 Ni asieran bere enintzan orain lakua,
 Emen ill diran ainbeste millen kanpo santua;
 Augaitik ez da zetan arritu banaz gazia,
 Gaur nazalako negar malkoen pozu andia;
 Ez da mirari nik egitea urrumak sarri,
 Neure egiñak gomuteteak jarten nau larri;
 Nire arrañak sarritan izan dira chakurrak,
 Jateko pozik gizonen mamin eta azurrak;
 Bai, banaz bere ichaso gogor anchiñakoa,
 Gauza andi ta asko ikusi eginikoa,
 Baña alanbere ez dazaut ondo etortekoa,
 Daulalako orrek nik baño barru zakonagoa,
 Bestela ¿zelan udan datortaz ibai gizenak
 Bide onean neguan jatsi bear leukenak?
 Dana da bada gauza bat nai ta, beste bat jazo,
 Alan nik bere askori deusat negar erazo.

.

Benetan zara zakon illuna erortekua,
 Zuri igarten alperrik nekau oi da burua,
 ¡Ai! naiz ez izan orain artean ichaso zale,
 ¿Nor daki bertan ito egingo banaz ni bere?
 ¿Gaur garbitzeko nai ez dodan ur lizunduagaz,
 Egarrria ill bear izan nei biar beragaz!

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

